

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 78

Vydána dne 16. prosince 1960

Cena 40 haléřů

OBSAH:

178. Vyhláška ministerstva financí o opatřeních na ochranu čistoty ovzduší
179. Vyhláška předsedy Ústředního báňského úřadu, kterou se přenáší sídlo Obvodního báňského úřadu v Teplicích do Duchcova

178

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 1. prosince 1960

o opatřeních na ochranu čistoty ovzduší

Na základě usnesení vlády Československé socialistické republiky ze dne 21. října 1960 č. 968 stanoví ministerstvo financí v dohodě se Státní plánovací komisí, ministerstvem zdravotnictví a ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství:

Úvodní ustanovení

§ 1

Znečišťování ovzduší, které přináší stále se zvyšující industrializace našeho národního hospodářství, a škodlivým následkům ze znečišťování plynoucím je třeba účinně zabránit, poněvadž péče o lidské zdraví, ochrana hospodářských a ostatních zvířat a vegetace je jedním ze základních úkolů socialistického budování a souvisí přímo se zvyšováním životní úrovně pracujících. Proto je třeba dbát, aby ke znečišťování ovzduší pokud možno vůbec nedocházelo, a za tím účelem projednat s podniky, které znečišťují ovzduší, opatření, která by zajistila maximálně možnou čistotu ovzduší.

§ 2

(¹) Zajišťování ochrany čistoty ovzduší se provádí v úzké součinnosti všech odpovědných činitelů, tj. národních výborů, podniků a jim nadřízených resortů. Všechna opatření k zajištění ochrany čistoty ovzduší musí být projednána s příslušným podnikem, popř. též s jemu nadřízeným ministerstvem (národním výborem). Za neplnění opatření na ochranu čistoty ovzduší lze podnikům ukládat sankce.

(²) Podniky, které znečišťují ovzduší, projednají jim uložená opatření na ochranu čistoty ovzduší se všemi svými pracovníky. Provádění těchto opatření je třeba zajistit v kolektivních smlouvách, které uzavírají pracující s podnikem.

(³) Podniku lze ukládat jen taková opatření, která jsou reálná a splnitelná, zejména se zřetelem k současnému stavu vědy a techniky.

(⁴) Sankce lze ukládat jen při zaviněném neplnění uložených reálných opatření.

§ 3

Úkoly plánovacích komisí

(¹) Opatření na ochranu čistoty ovzduší ukládá okresní plánovací komise, souhlasí-li s provedením těchto opatření podnik znečišťující ovzduší, v ostatních případech krajská plánovací komise. Krajská plánovací komise projedná před svým rozhodnutím zamýšlená opatření s ministerstvem, do jehož působnosti patří podnik, jemuž se provedení opatření ukládá.

(²) Opatření na ochranu čistoty ovzduší ukládá plánovací komise okresního národního výboru, na jehož území je zdroj znečišťování. Je-li zdroj znečišťování na území dvou (více) okresů, projedná věc plánovací komise okresního národního výboru, na jehož území je sídlo závodu. Jsou-li dotčeny též zájmy jiných okresů, přizvou se k jednání jejich zástupci.

(3) Sankce uložené plánovací komisí provedou bezodkladně věcně a místně příslušné orgány.

Odborné komise pro péči o zdravé přírodní prostředí

§ 4

(1) Při krajských plánovacích komisích a při okresních plánovacích komisích určených radami krajských národních výborů (zejména v okresech, kde se vyskytují významné zdroje znečišťování ovzduší) zřídí se odborné komise pro péči o zdravé přírodní prostředí (dále jen „odborné komise“). Tyto odborné komise budou složeny ze zástupců

- a) komisí nebo odborů plánovacích, zdravotnických, výstavby, zemědělství, finančních a dále krajského (okresního) hygienika, který bude předkládat komisí k projednání zjištění, návrhy a podněty z oboru své činnosti,
- b) krajské nebo okresní odborové rady,
- c) největších podniků.

(2) V případě potřeby si komise přizve další odborníky.

(3) Odborné komise nemají rozhodovací pravomoc.

§ 5

(1) Předsedu odborné komise jmenuje rada národního výboru, u něhož je komise zřízena.

(2) Přípravu podkladů pro jednání odborné komise zajišťuje plánovací odbor národního výboru ve spolupráci s příslušnými ostatními složkami národního výboru; zvláště těsně spolupracuje přitom s hygienickou a protiepidemickou službou.

§ 6

(1) Odborné komise projednávají s podniky opatření na ochranu čistoty ovzduší, navrhuji plánovací komisí uložit taková opatření podnikům, sledují provádění dohodnutých nebo uložených opatření, kontrolují plnění usnesení vlády nebo jiných orgánů směřujících k ochraně čistoty ovzduší a účinně působí k tomu, aby ovzduší nebylo znečišťováno. Odborné komise mohou zejména navrhnout: provést změnu technologie výroby, opatření k zajištění bezprašné úpravy skládání (nakládání) surovin, materiálu, odpadu, hlušin apod., jakož i jiná vhodná opatření.

(2) Odborné komise pomáhají účinně podnikům při sestavení harmonogramů dlouhodobých i krátkodobých opatření na ochranu ovzduší. Jednotlivé podniky spolupracují při sestavování harmonogramu s odbornou komisí, která posuzuje reálnost uvažovaných opatření a doporučuje jejich doplnění, přepracování, zkrácení lhůt apod. Komise sleduje a kontroluje plnění vypracovaných a schválených harmonogramů. Projednání harmonogramů v odborné komisí se účastní odpovědný zástupce dotčené organizace, popř. i zástupce příslušného resortu.

(3) Při zaviněném neplnění reálných opatření na ochranu čistoty ovzduší navrhne odborná komise

plánovací komisí národního výboru, aby provinivšímu se podniku byla uložena sankce, její druh, popř. výši penále. Podnikům, které pečují vzorně o čistotu ovzduší, navrhne nebo doporučí přiznání odměny.

Sankce

§ 7

(1) Sankce lze uložit podnikům státních hospodářských organizací, které znečišťují ovzduší exhalacími

- a) při spalování paliv,
- b) při výrobě,
- c) při dopravě, nakládání, vykládání a skladování (surovin, materiálu, pomocných látek, odpadu, hotových výrobků apod.),
- d) jiným způsobem (např. hořící odvalové haldy uhelných dolů apod.).

(2) Sankce nelze uložit za znečišťování ovzduší, které působí jednotlivá vozidla (plavidla) dopravních podniků s parním provozem (včetně silničních parních válců) a letadla.

§ 8

Za nesplnění opatření na ochranu čistoty ovzduší lze podnikům zejména

- a) odepřít souhlas k uvedení do provozu nově vybudovaných závodů nebo jednotlivých provozů,
- b) odepřít souhlas k rozšíření dosavadního provozu,
- c) odepřít souhlas k provedení změn provozu nebo zavedení nové technologie výroby,
- d) uložit penále,
- e) navrhnout krácení nebo odnětí prémie pracovníkům, kteří — ač je to jejich úkolem — nepečují o zabránění, odstranění nebo snížení znečišťování ovzduší; o krácení nebo odnětí prémie platí příslušné obecné předpisy.

Penále

§ 9

Penále lze uložit podnikům, které nedodrží nebo porušují předpisy o ochraně čistoty ovzduší, zejména proto, že

- a) již instalovaná zařízení na ochranu čistoty ovzduší nepoužívají buď vůbec nebo je nevyužívají v plné míře,
- b) nemají zařízení na ochranu čistoty ovzduší nebo sice mají taková zařízení, ne však dosti účinná, a nedbají o jejich pořízení, instalování nebo modernizaci,
- c) neplánují zároveň s výstavbou, přestavbou nebo se změnou technologie výroby zajištění, instalaci a uvedení v chod zařízení na ochranu čistoty ovzduší současně se započatím výroby nebo zahájí výrobu bez zajištění správného chodu takových zařízení,

d) nedbají o řádnou údržbu zařízení na ochranu čistoty ovzduší a o ostatní opatření na jeho ochranu (dodržování technologie, pracovní kázně, provozních řádů apod.).

§ 10

(¹) Penále se ukládá za každý zdroj znečištění ovzduší.

(²) Za zdroj znečišťování se považuje každé jednotlivé zařízení, které vyžaduje samostatné technické opatření na ochranu čistoty ovzduší bez závislosti na jiných zařízeních (např. jednotlivé výrobní zařízení, skládka apod.).

§ 11

(¹) Penále se ukládá v takové výši, aby působilo k odstranění nedostatků; penále činí za jeden zdroj nejméně 1000 Kčs, nejvýše 1 000 000 Kčs ročně.

(²) Při stanovení výše penále se vychází z míry ohrožení z hlediska zdravotního, z hlediska zemědělského a lesního hospodářství apod. a přihlíží se zejména k těmto ukazatelům:

- a) množství a druh exhalátů a umístění zdroje ve vztahu k okolí,
- b) skutečná spotřeba paliv nebo surovin, při jejichž spalování nebo zpracování vznikají exhalace znečišťující ovzduší,
- c) plošná (prostorová) výměra skládek, anebo hořicích, doutnajících nebo odpařujících se látek,
- d) skutečný rozsah výroby (měřený váhově, objemově, počtem kusů, vyrobených kWh apod.),
- e) míra (rozsah) překročení přípustné koncentrace škodlivin v ovzduší,*
- f) případně další ukazatele (např. provozní podmínky, technický stav zařízení, překročení přípustné koncentrace škodlivin ve spalínách a koncových plynech jednotlivých zdrojů apod.).

§ 12

Zdroje úhrady penále

Podniky, v nichž je zavedena obecná úprava finančního hospodaření, uhrazují penále ze svých vlastních finančních zdrojů (především z vlastních oběžných prostředků, popř. z prostředků určených na financování decentralizované výstavby). Podniky se zvláštní úpravou finančního hospodaření uhrazují penále z prostředků, které jsou oprávněny si ponechat k vlastnímu použití (především z vlastních oběžných prostředků, popř. z prostředků určených na financování decentralizované výstavby). K úhradě penále se nepoužije prostředků podnikových fondů pracujících.

Použití výnosu penále

§ 13

(¹) Penále je přímým příjmem rozpočtů národních výborů.

(²) Výnos penále přísluší národnímu výboru, jehož plánovací komise penále uloží.

(³) Jestliže znečištění ovzduší a škodlivé následky znečištění se týkají též jiného (jiných) okresu než toho, jehož plánovací komise uložila penále, rozdělí se výnos penále mezi dotčené okresy v poměru, v jakém jsou postiženy znečištěním ovzduší. Rozdělení výnosu penále mezi okresy provede krajská plánovací komise po slyšení plánovacích komisí příslušných okresů.

(⁴) Částka penále, která připadá národnímu výboru, se krátí, neplní-li národní výbor své úkoly k zajišťování čistoty ovzduší nebo neplní-li své úkoly na tomto úseku rozpočtové organizace řízené národním výborem. Krácení penále příslušejícího okresním národním výborům provede finanční komise krajského národního výboru při ročním komplexním rozboru činnosti okresního národního výboru.

§ 14

(¹) O použití výnosu penále rozhoduje plánovací komise na návrh odborné komise. Nejsou-li prostředky získané z penále využívány k účelům dále stanoveným, rozhoduje o jejich použití finanční komise krajského národního výboru v dohodě s krajskou plánovací komisí.

(²) Výnosu penále se použije zejména:

- a) na financování zařízení a opatření sloužících k odstraňování škodlivých následků znečištění ovzduší (např. k čištění ulic a veřejných prostranství, ke zřizování a údržbě ochranné zeleně, rozšíření rekreace mládeže, ke zřizování škol v přírodě, dětských zotavoven),
- b) na podporu vývoje a vlastní výroby zařízení na ochranu čistoty ovzduší, jakož i na odměňování zlepšovacích námětů na tomto úseku, popř. na pořízení přístrojů na měření znečištění ovzduší,
- c) na odměny podnikům, které soustavně dbají o
 - aa) odstraňování a omezování zdrojů znečištění ovzduší,
 - bb) instalování zařízení na ochranu čistoty ovzduší před stanovenou lhátou,
 - cc) zlepšování chodu a účinnosti instalovaných zařízení na ochranu čistoty ovzduší.

§ 15

Odměny

Dojde-li odborná komise k závěru, že má být odměněn pracovník podniku za mimořádné zásluhy o snížení, odstranění nebo zabránění znečištění ovzduší, navrhne podniku, aby tomuto pracovníkovi byla přiznána zvláštní odměna. Pro přiznání zvláštní odměny platí obecné předpisy o zvláštních odměnách. K úhradě zvláštních odměn může být případně použito rezervy nadřízeného orgánu určené k dotaci premiových fondů.

*) Směrnice ministerstva zdravotnictví a ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství ze dne 25. 8. 1960, č. HE-3-248 — 11. 7. 1960 — poř. č. 24/1960 sb. Hyg. předpisů.

Ustanovení závěrečná

§ 16

Práva a povinnosti zdravotnických komisí a orgánů hygienické a protiepidemické služby, vyplývající pro ně z platných předpisů o ochraně ovzduší (zákon č. 4/1952 Sb., o hygienické a protiepidemické péči, ve znění zákona č. 18/1957 Sb. a nařízení

ministra zdravotnictví č. 24/1954 Sb., o hygienické a protiepidemické ochraně vzduchu), zůstávají touto vyhláškou nedotčeny.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1961.

První náměstek ministra:

inž. Sucharda v. r.

179

VYHLÁŠKA

předsedy Ústředního báňského úřadu

ze dne 8. prosince 1960,

kterou se přenáší sídlo Obvodního báňského úřadu v Teplicích do Duchcova

Předseda Ústředního báňského úřadu stanoví podle § 3 odst. 2 vládního nařízení č. 20/1954 Sb., o organizaci státní báňské správy:

§ 1

Sídlo Obvodního báňského úřadu v Teplicích se přenáší do Duchcova.*)

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 10. prosince 1960.

Předseda:

Teper v. r.

*) Adresa: Obvodní báňský úřad v Duchcově, náměstí 1. máje č. 12, telefon 216.